

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danne-Virke II

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 398.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670057153856.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Hør! det toner over Vangen
Giennem Tiden som i Sangen:
Lukt med Bølgen blaa!
Hjerte! luk dog op dit Øre!
Hør! og siig, kan du det høre
Uden høit at slaee!
Nei, o, nei, du høit maa banke,
Thi som Bølger, blaa og blanke,
Ved det Ord af sanddru Skjald
Ruller Blodet i din Hal.
Tiden taler, vilst du høre,
Hvi de Ord saa dybt dig røre,
Strømme ind i dine Sale,
Røre dig endog i Dvale!
Bryst kan ei for Bølger dæmme,
Som i Hjertet selv har hjemme,
Og det Bølge-Ord med Klang
Af dit dybe Væld udsprang;
399 Ja, du selv er fra din Vugge
Lukt med Bølgen blaa,
Og sit Værn at udelukke,
Det er at forgaae.
Bølged blaa og blanke Sø
Længer ei om Danmarks Øe,
Den ei svømmed meer paa Havet,
Men var udi Svælg begravet;
Kunde, Hjerte, du dig dølg
For den blaa Kærminde-Bølge,
Ei du svam paa Tidens Hav,
Afgrund-Svælget var din Grav.
Alt som Strandens dybe Vove
Værnede om Danmarks Skove,
Værned Tidens Bølge-Hær
Om det danske Folkefærd,
Værnede Kærminde-Voven
Om det danske Hjerte-Kammer,
Om den lille Fugl i Skoven
Og de gamle Bøge-Stammer.
Skade kun for vakkre Have,
Ledet tit gik slemt af Lave;
Hvor, etsteds ved Landets Ender,
Som i Verden, saa i Aanden,
Daner grændse nær til Vender,
Der var Fare stor for *Haanden*;
Holster, Vagrer, Lyneborger
Voldte Daner mange *Sorger*,
Farlig var den tydske Flod,
Kosted meget *Dane-Blod*,
Blod ei blot, som maatte flyde
For den tro, den kære Jyde,
Men som tabde meer end Farven
I Lind-Ormens Edderflod,
Mistede Kærminde-Arven:
Sjælen i det danske Blod.
Gamle Thyra Danne-Virke
Hist ved Slie og her i Kirke
Mangen Tørning fast og boldt
Har i Tidens Løb udholdt;
Herlig stod det sig i Striden,
Men, ak! det *forfalt med Tiden!*
400 Hjertet sig i *Synder* 1vendte
Bort fra Bølgen blaa,
Prøvede, skjøndt knap det nænte
Bølgen at forsmaae,
Paa det Tørre sit at have,
Ak! i Muld sig at begrave.

Venner, der er Nød paa Færde,
Lad os reise faldne Giærde!
Takke Gud for Bølge-Mure
Om de danske Fruer-Bure,
Hegne der, hvor Faren truer,
Høit med Vold og kiække *Buer*,
Hegne mod Lind-Ormens Rige,
Mod det onde Blod tillige,
Mod os selv, saavidt os lyster
Daareflugt fra danske Kyster,
Daareflugt fra sikkre *Tønder*
Ud til Vovespil i Synder¹,
Vovespil, som ødelægger,
Hvad vi vandt paa danske Snekker,
Medens Bølgen meer ei værger,
Hvad der frækt dens Gunst forsmaaer,
Men med Brusen Marken hærger,
Sammen om vort Hoved slaaer!
Løser op de lette Gaader!
Giemmer og de dunkle vel!
Hegner saa i alle Maader,
Som sig bør, til Markens Held!
Ja, det har jeg høit at melde:
Hvo som Dannemand vil giælde,
Giøre flux og flink sit bedste,
Marken at befæste!
Tunge er de Minde-Stene,
Som opreises maa *paa Kant*;
Lidt kun aarker hver allene,
Seer ei heller Alt saa grandt;
Mange Snore, stærke Strænge,
Mange Hænder, store Tag;
Danmark, deiligst Vang og Vænge,
Vel fortjener lidt Umag.
Faaer vi Ledet ret i Lave,